

PROBLEMELE TRATAMENTULUI ANTIBIOTIC CU PRIVIRE LA FLORA INTESTINALA

dr. Endre Jeney

Orvosi Hetilap 1959. 12. p. 417—424

În prima parte a studiului autorul se ocupă de problema modificării florei intestinale. Relatînd datele din literatură, el arată că în condiții normale, pe baza antagonismului existînd între sușele florei intestinale, între acestea se stabilește o stare de echilibru. În cazul răsturnării acestui echilibru, fie datorită unor cauze naturale, fie în urma unei intervenții artificiale faptul se întîmplă în dauna organismului. Se cunoaște din practică fenomenul că flora intestinală se poate schimba prin antibiotice. Chiar microorganismele produc unii metaboliți cu acțiune antibiotică față de celelalte elemente componente ale florei intestinale.

În partea a doua autorul schițează, în lumina cunoștințelor noi despre substanțele accesorii, factorii de creștere, bioactivatorii, vitaminele și substanțele de natură vitamincă, rolul bacteriilor din intestin. Avînd în vedere că pentru creșterea unor bacterii intestinale unele din aceste substanțe sînt absolut necesare, iar altele aprovizionează organismul cu ele, medicul practician trebuie să cunoască felul de acțiune al antibioticului întrebunțat, în raport cu flora intestinală. Autorul trece în revistă mecanismul de acțiune al unor antibiotice, sușele bacteriene sensibile față de antibioticul dat, modul de administra-

re, indicațiile, problemele antagonismului și ale sinergismului, tratamentul combinat cu antibiotice și în sfîrșit acțiunea secundară a antibioticelor, uneori periculoasă.

Partea a treia rolul bacteriilor în etiologia și terapia anemiei pernicioase. În această boală, modificarea patologică a florei intestinale influențează resorbția vitaminei B₁₂ respectiv sinteza ei. Antibioticul dat peroral poate să aibă o acțiune favorabilă asupra ambelor procese pentru că, prin sterilizarea tractului intestinal ameliorează resorbția vitaminei B₁₂, și stimulează sușele sintetizante ale acestei vitamine, sau inhibează antagoniștii lor.

Ultima parte a lucrării tratează importanța tratamentului oral cu penicilină. Avantajul tratamentului oral cu penicilină constă în faptul că alergia penicilinică se dezvoltă mult mai rar, decît în cazul tratamentului local sau parenteral. Copiii nu trebuie să li se administreze doze mai mari de 2 milioane U. zilnic, pentru că se poate produce o dizbacterie.

La sfîrșitul comunicării sale autorul relatează concluziile experiențelor proprii în legătură cu acțiunea reciprocă a bioactivatorilor pe de o parte și a penicilinei și streptomincinei pe de altă parte.

DOMOKOS SZILAGYI